Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми разширен състав)

23 февруари 2022 година*

„Извъндоговорна отговорност — Конкуренция — Пазари на международни услуги за експресна доставка на малки пакети в ЕИП — Концентрация — Решение за обявяване на концентрацията за несъвместима с вътрешния пазар — Отмяна на това решение с решение на Общия съд — Общо препращане към други документи — Основания или оплаквания, изложени от трето лице по друго дело — Доказателства, представени в репликата — Липса на обосноваване на забавянето — Недопустимост — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти“

По дело T-540/18

ASL Aviation Holdings DAC, установено в Суордс (Ирландия),

ASL Airlines (Ireland) Ltd, установено в Суордс,

представлявани от N. Travers, SC, H. Kelly, K. McKenna и R. Scanlan, solicitors,

ищци,

срещу

Европейска комисия, представлявана от N. Khan, P. Berghe, M. Farley и R. Leupold Henning,

ответник,

с предмет иск на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредите, които ищците твърдят, че са понесли в резултат от незаконосъобразността на Решение C(2013) 431 на Комисията от 30 януари 2013 година за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и с функционирането на Споразумението за ЕИП (дело COMP/M.6570 — UPS/TNT Express),

ОБЩИЯТ СЪД (седми разширен състав),

състоящ се от: S. Papasavvas, председател, R. da Silva Passos, I. Reine, L. Truchot и M. Sampol Pucurull (докладчик), съдии,

секретар: E. Artemiou, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 29 октомври 2020 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

1 От 26 април 2012 г. TNT Express NV (наричано по-нататък „TNT“) започва, с оглед на сливането му с дружество United Parcel Service, Inc. (наричано по-нататък „UPS“), преговори с дружество ASL Aviation Holdings DAC, по-рано ASL Aviation Group Ltd, и ASL Airlines (Ireland) Ltd, по-рано Air Contractors Ireland Ltd, с цел да им прехвърли (наричани по-нататък заедно „ASL“ или „ищците“) дейностите си по извършване на въздушен транспорт. Причината за провеждането на тези преговори е забраната съгласно член 4, буква е) от Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (ОВ L 293, 2008 г., стр. 3) субекти като UPS от трети държави да извършват услуги в областта на въздушния транспорт в Европейския съюз.

2 На 26 юни 2012 г. Европейската комисия публикува предварително уведомление за концентрация (дело COMP/M.6570 — UPS/TNT Express) (ОВ C 186, 2012 г., стр. 9) в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201), приложен с Регламент (ЕО) № 802/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. (ОВ L 133, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 3).

3 На 15 ноември 2012 г. ищците сключват с TNT две споразумения (наричани по-нататък заедно „споразуменията от 2012 г.“):

– споразумението за придобиване, наречено „UPS-SPA“ (наричано по-нататък „споразумението UPS-SPA“), съгласно което след финализирането на операцията между UPS и TNT, ASL трябва да придобие 100 % от TNT Airways SA/NV и от Pan Air Lineas Aereas SA,

– споразумението за услуги, наречено „UPS-ATSA“, съгласно което след финализирането както на операцията между UPS и TNT, така и на споразумението UPS-SPA, през период от пет години ASL ще доставя въздушни транспортни услуги на UPS и на трети лица, като използва въздухоплавателните активи на TNT Airways, придобити от ASL съгласно споразумението UPS-SPA.

4 Споразуменията от 2012 г. е предвидено да влязат в сила на 1 февруари 2013 г., при условие че Комисията обяви концентрацията между UPS и TNT за съвместима с вътрешния пазар.

5 На 16 ноември 2012 г. UPS уведомява Комисията за сключването на споразуменията от 2012 г.

6 На 11 януари 2013 г. Комисията уведомява UPS, че възнамерява да забрани планираната концентрация между него и TNT.

7 На 14 януари 2013 г. UPS публикува тази информация с прессъобщение.

8 На 30 януари 2013 г. Комисията приема Решение C(2013) 431 за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и с функционирането на Споразумението за ЕИП (дело COMP/M.6570 — UPS/TNT Express) (наричано по-нататък „спорното решение“). Комисията приема, че концентрацията между UPS и TNT би възпрепятствала в значителна степен ефективната конкуренция на пазарите на разглежданите услуги в петнадесет държави членки, а именно в България, Чешката република, Дания, Естония, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Нидерландия, Полша, Румъния, Словения, Словакия, Финландия и Швеция.

9 С прессъобщение от същия ден UPS обявява, че се отказва от планираната концентрация.

10 На 5 април 2013 г. UPS подава до Общия съд жалба за отмяна на спорното решение, заведена под номер T-194/13.

11 На 12 май 2015 г. Комисията публикува неповерителен вариант на спорното решение.

12 На 4 юли 2015 г. Комисията публикува предварително уведомление за концентрация (дело M.7630 — FedEx/TNT Express) (ОВ C 220, 2015 г., стр. 15) относно операцията, с която FedEx Corp. трябва да придобие TNT.

13 На 8 януари 2016 г. Комисията приема решението за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и с функционирането на Споразумението за ЕИП (дело M.7630 — FedEx/TNT Express), резюме на което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C 450, 2016 г., стр. 12) и предмет на което е операцията между FedEx и TNT.

14 На 5 февруари 2016 г. FedEx и ищците сключват споразумение за придобиването от последните на въздухоплавателните активи на TNT, както и споразумение за доставка на въздушни транспортни услуги на FedEx.

15 С решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия (T-194/13, EU:T:2017:144), Общият съд отменя спорното решение.

16 На 16 май 2017 г. Комисията подава жалба срещу решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия (T-194/13, EU:T:2017:144), която Съдът отхвърля с решение от 16 януари 2019 г., Комисия/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23).

Производството и исканията на страните

17 На 11 септември 2018 г. ищците подават в секретариата на Общия съд исковата молба по настоящото дело.

18 След промяна в състава на Общия съд с решение от 17 октомври 2019 г. председателят на Общия съд на основание член 27, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд преразпределя делото на нов съдия докладчик, включен в седми състав.

19 По предложение на седми състав Общият съд решава съгласно член 28 от Процедурния правилник да разпредели делото на разширен съдебен състав.

20 По предложение на съдията докладчик Общият съд (седми разширен състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, отправя писмени въпроси до страните. Страните са отговорили на тези въпроси в определените срокове.

21 В съдебното заседание ищците заявяват, че намаляват размера на иска си за обезщетение поради факти, настъпили след предявяването на иска, което е отбелязано в протокола от съдебното заседание.

22 Ищците молят Общия съд:

– да постанови, че Комисията е отговорна на основание член 268 ДФЕС и член 340, втора алинея ДФЕС за претърпените вреди в размер на 93 881 731 EUR или всяка друга сума, която Общият съд може да приеме за уместна, поради незаконосъобразността на спорното решение,

– да осъди Комисията да заплати лихви за забава, считано от датата на обявяване на решението на Общия съд до пълното изплащане на сумата, с прилагане на ставката, определена от Европейската централна банка (ЕЦБ) към основните ѝ операции по рефинансиране, увеличена с два процентни пункта, върху сумата от 93 881 731 EUR или върху всяка друга сума, която Общият съд може да приеме за уместна, и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

23 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли иска,

– да осъди ищците да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

24 Ищците искат обезщетение за пропуснатата полза, следствие от невъзможността да се изпълнят споразуменията от 2012 г., сключени с TNT, поради приемането на спорното решение, с което операцията между UPS и TNT е обявена за несъвместима с вътрешния пазар.

25 В подкрепа на това искане ищците твърдят достатъчно съществено нарушение на основните им права и на тези на UPS, извършено от Комисията (първо и второ основание), както и наличие на сериозни и явни грешки в преценката на Комисията относно концентрацията между UPS и TNT (трето основание); по-нататък те твърдят, че тези нередности пряко са им причинили вреда (четвърто основание) и дават оценка на тази вреда (пето основание).

26 Комисията възразява, че искът е отчасти просрочен и отчасти недопустим и във всички случаи е неоснователен.

Предварителни бележки

27 Съгласно член 340, втора алинея ДФЕС в случай на извъндоговорна отговорност Съюзът, в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите членки, е длъжен да поправи вредите, причинени от неговите институции или служители, при изпълнението на техните задължения.

28 Съгласно постоянната съдебна практика, за да се ангажира извъндоговорната отговорност на Съюза, трябва да са изпълнени три кумулативни условия, а именно — нарушената правна норма да цели да предостави права на частноправните субекти и нарушението да е достатъчно съществено, да е налице действителна вреда и накрая, да съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението на задължението, за което носи отговорност авторът на акта, и вредата, претърпяна от увредените лица (решение от 13 декември 2018 г., Европейски съюз/Kendrion, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, т. 117, вж. в този смисъл и решение от 4 юли 2000 г., Bergaderm и Goupil/Комисия, C-352/98 P, EU:C:2000:361, т. 39—42). Кумулативността на тези условия означава, че щом като едно от тях не е изпълнено, извъндоговорната отговорност на Съюза не може да бъде ангажирана (вж. в този смисъл решения от 9 септември 1999 г., Lucaccioni/Комисия, C-257/98 P, EU:C:1999:402, т. 63 и 64 и от 15 юни 2000 г., Dorsch Consult/Съвет и Комисия, C-237/98 P, EU:C:2000:321, т. 54).

29 В случая следва да се отбележи, че доводите на ищците за съществено нарушение на основните им права и на тези на UPS, извършено от Комисията, както и за наличие на сериозни и явни грешки в преценката на Комисията относно концентрацията между UPS и TNT, се отнасят до първото условие за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза, докато доводът, че тези нередности са им причинили пряко вреда и доводът, с който те дават оценка на тази вреда, се отнасят съответно до третото и до второто условие.

30 Преди да се разгледа първото условие, следва да се определи връзката между иска за обезщетение по настоящото дело и иска по дело T-834/17.

31 Според ищците споразуменията от 2012 г. са прекратени поради приемането на спорното решение, с което Комисията се противопоставя на концентрацията между UPS и TNT. Тъй като това решение е отменено от Общия съд поради нарушение на правото на защита на UPS, ищците считат, че незаконосъобразното приемане на спорното решение е пряка причина за невъзможността да се изпълнят споразуменията от 2012 г., които са от основно значение за извършването на концентрацията между UPS и TNT. Поради това незаконосъобразно решение ищците изтъкват, че са били лишени от печалбата, която са очаквали да получат от тези споразумения, или поне от възможността да извлекат такава печалба. Ето защо ищците искат обезщетение за смятаната от тях за пропусната полза.

32 Ищците по същество твърдят, че две нередности пораждат извъндоговорната отговорност на Съюза. Първата е нарушението на основните права, и по-специално на правото на защита на UPS, следствие от несъобщаването от Комисията на иконометричния модел, използван в спорното решение за анализ на последиците от концентрацията върху цените. Тази нередност била констатирана от Общия съд в решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия (T-194/13, EU:T:2017:144). Втората твърдяна нередност са грешките в преценката относно концентрацията между UPS и TNT, твърдени от UPS в иска му за обезщетение по дело T-834/17. Тези грешки се отнасят до анализа на последиците от концентрацията върху цените, на ефективността и на положението на FedEx.

33 Поради това ищците поддържат, че нарушението на правото на защита на UPS, установено от Общия съд в решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия (T-194/13, EU:T:2017:144), както и грешките в преценката, твърдени от UPS в подкрепа на иска му за обезщетение по дело T-834/17, доказват, че Комисията е извършила достатъчно съществени нарушения. В тази насока те изтъкват тясната връзка между иска за обезщетение по настоящото дело и иска на UPS по дело T-834/17 и поясняват, че са имали съвсем ограничен достъп до преценките на Комисията, тъй като не са встъпили в подкрепа на жалбата за отмяна на UPS по делото, по което е постановено решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия (T-194/13, EU:T:2017:144). В съдебното заседание ищците посочват, че приемат, че искът им е тясно свързан с иска, предявен по дело T-834/17.

34 Именно в светлината на тези предварителни бележки следва да се разгледат твърдените достатъчно съществени нарушения, които били налице в спорното решение, както са развити в първите три основания на иска.

По първото условие за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза

35 Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти, се констатира, когато е налице явно и сериозно неспазване от страна на съответната институция на ограниченията, които са наложени на нейното право на преценка, като факторите, които трябва да се вземат под внимание в това отношение, са по-конкретно сложността на положенията, които трябва да се уредят, степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, както и обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на институцията на Съюза (решения от 19 април 2007 г., Holcim (Deutschland)/Комисия, C-282/05 P, EU:C:2007:226, т. 50 и от 30 май 2017 г., Safa Nicu Sepahan/Съвет, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 30).

36 Изискването да е налице достатъчно съществено нарушение на норма на правото на Съюза произтича от необходимостта от претегляне, от една страна, на защитата на частноправните субекти спрямо незаконосъобразните действия на институциите, и от друга, на свободата на действие, която трябва да се признае на последните, за да не се парализира дейността им (решение от 10 септември 2019 г., HTTS/Съвет, C-123/18 P, EU:C:2019:694, т. 34).

37 Това претегляне се оказва още по-важно, защото Комисията е призвана да определя и прилага политиката на Съюза в областта на конкуренцията и за тази цел разполага с дискреционна власт (решение от 23 април 2009 г., AEPI/Комисия, C-425/07 P, EU:C:2009:253, т. 31).

38 Действително, ако ангажирането на отговорността на Съюза се улесни чрез включването в обхвата на понятието за достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза на всяко неизпълнение на правно задължение — неизпълнение, което колкото и да е неприятно, може да се обясни по-специално с обективните ограничения, наложени на Комисията, би създало риск от компрометиране или дори от осуетяване на действията на тази институция в областта на контрола върху концентрациите. Право на обезщетение обаче трябва да имат лицата, които са претърпели вреди, произтичащи от поведението на Комисията, когато това поведение се изразява в акт, който без обективни основания и обяснения явно противоречи на правната норма и сериозно увреждa интересите на тези

лица (вж. в този смисъл решения от 11 юли 2007 г., Schneider Electric/Комисия, T-351/03, EU:T:2007:212, т. 123 и 124 и от 9 септември 2008 г., MyTravel/Комисия, T-212/03, EU:T:2008:315, т. 42 и 43).

39 Подобно определяне на прага за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза може да защити свободата на действие и на преценка, с които Комисията трябва да се ползва както при вземането на решения по целесъобразност, така и при тълкуването и прилагането от нея на релевантните разпоредби на правото на Съюза в областта на конкуренцията, без все пак да оставя за сметка на трети лица тежестта на последиците от явни и неизвиними нарушения (вж. в този смисъл решение от 11 юли 2007 г., Schneider Electric/Комисия, T-351/03, EU:T:2007:212, т. 125).

40 Ето защо самото констатирането на нередност, която при аналогични обстоятелства не би допуснала действащата разумно и с дължимата грижа администрация, позволява да се ангажира извъндоговорната отговорност на Съюза (решение от 10 септември 2019 г., HTTS/Съвет, C-123/18 P, EU:C:2019:694, т. 43).

По твърдяното достатъчно съществено нарушение на основните права на UPS и на ищците

41 Ищците твърдят, че нарушението на правото на защита на UPS, установено от Общия съд в решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия (T-194/13, EU:T:2017:144), е достатъчно съществено нарушение, което може да ангажира извъндоговорната отговорност на Съюза; Комисията оспорва това.

42 Действително е постановено, че Комисията е нарушила правото на защита на UPS, тъй като не му е съобщила окончателния вариант на иконометричния си модел, като това е довело до отмяна на спорното решение в неговата цялост (решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия, T-194/13, EU:T:2017:144, т. 221 и 222).

43 Важно е обаче да се припомни, че съгласно постоянната практика на Общия съд е необходимо защитата, предоставена от нормата, изтъкната в подкрепа на иск за обезщетение, да е ефективна по отношение на лицето, което се позовава на нея, и следователно то да е сред лицата, на които въпросната норма предоставя права. Не може да се допусне, че е основание за обезщетение норма, която не защитава частноправния субект срещу неправомерността, която той изтъква, а друг частноправен субект (решения от 12 септември 2007 г., Nikolaou/Комисия, T-259/03, непубликувано, EU:T:2007:254, т. 44, от 14 декември 2018 г., East West Consulting/Комисия, T-298/16, EU:T:2018:967, т. 142 и от 23 май 2019 г., Steinhoff и др./ЕЦБ, T-107/17, EU:T:2019:353, т. 77).

44 Всъщност в случая ищците твърдят нарушение на процесуалните права на UPS като основание за иска им за обезщетение, което — предвид припомнените в точка 43 по-горе обстоятелства — не може да бъде прието.

45 Ищците обаче твърдят, че като е действала незаконосъобразно спрямо UPS, Комисията е нарушила пряко и техните основни права, в частност правата, произтичащи от членове 16, 17 и 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

46 Независимо от това, безспорно е, че ищците не са участвали в процедурата за контрол върху концентрацията между UPS и TNT, при все че член 18, параграф 4 от Регламент № 139/2004 и член 11, букви б) и в) от Регламент № 802/2004 са им давали възможност да бъдат изслушани в хода на тази процедура. В отговор на въпросите на Общия съд по този пункт в съдебното заседание ищците потвърждават, че не са участвали в процедурата, въпреки че са имали възможност да го направят, използвайки този способ. При това положение ищците нямат основание да твърдят нарушение от страна на Комисията на процесуалните им права, включително на визираните в член 41 от Хартата, в процедура, в която са решили да не участват.

47 Във всеки случай е важно да се отбележи също, че задължението на Комисията за полагане на дължимата грижа по член 41 от Хартата означава, че администрацията трябва да действа старателно и предпазливо, но не е длъжна да изключи всяка вреда, която произтича за икономическите оператори от настъпването на обичайните търговски рискове (решение от 16 декември 2008 г., Masdar (UK)/Комисия, C-47/07 P, EU:C:2008:726, т. 93). Всъщност опасността дадена концентрация да не получи предварително одобрение от Комисията е неразривно свързана с всяка процедура за контрол върху концентрациите (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2009 г., Комисия/Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, т. 203). Ето защо при тези условия ищците няма как да твърдят липса на дължима грижа от страна на Комисията спрямо тях.

48 Досежно твърдяното накърняване на свободата на стопанска инициатива и на правото на собственост, закрепени в членове 16 и 17 от Хартата, е достатъчно да се констатира, че ищците само са изложили този мотив за незаконосъобразност, без да го подкрепят с никакъв правен довод. При липсата изобщо на доводи, които да поставят под въпрос валидността на режима за контрол върху концентрациите, уреден с Регламент № 139/2004, в съответствие с посоченото в точка 47 по-горе следва да се припомни, че опасността да бъде прието решение за несъвместимост е неразривно свързана с всяка процедура за контрол.

49 Предвид тези обстоятелства доводът за достатъчно съществено нарушение на основните права на ищците и на тези на UPS, извършено от Комисията, е необоснован и следователно трябва да бъде отхвърлен.

По твърдяното наличие на сериозни и явни грешки в преценката на операцията между UPS и TNT

50 В подкрепа на този довод ищците изтъкват, като препращат към доводите и исканията на UPS по дело T-834/17, че в спорното решение са допуснати сериозни и явни грешки в преценката, при липсата на които споразуменията от 2012 г. щели да могат да бъдат изпълнени. Субсидиарно ищците поддържат, че като е забранила концентрацията, предмет на уведомление, и така им е попречила да изпълнят посочените споразумения, Комисията е нарушила членове 16 и 17 от Хартата.

51 Най-напред следва да се провери дали този довод е допустим, предвид препращането от ищците към писмените изявления на UPS, от една страна, и факта, че този довод, изглежда, се подкрепя от само един експертен доклад, приложен към писмената реплика, от друга.

– *По препращането към основанията и доводите, изложени от UPS по дело T-834/17*

52 Поради тясната връзка между иска за обезщетение по настоящото дело и иска на UPS по дело T-834/17 ищците искат Общият съд да изходи от правните основания и фактите, изложени от UPS по това дело. В тази насока те твърдят, че са имали съвсем ограничен достъп до преценките на Комисията, понеже не са встъпили в подкрепа на жалбата за отмяна, подадена от UPS.

53 Комисията възразява, че ищците не са развили доводите си в това отношение с необходимата яснота. Те просто твърдели, че при липсата на накратко описаните твърдени нередности операцията между UPS и TNT щяла да бъде одобрена, и така щяла да позволи те да извлекат полза от споразуменията от 2012 г. Според Комисията, доколкото не са направили собствен правен анализ и не са представили доказателства в подкрепа на доводите си, ищците не могат да препратят Общия съд към становището на ищеца по дело T-834/17.

54 В тази насока следва да се припомни, че съгласно член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 76, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд исковата молба или жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на посочените основания.

55 За да се гарантират правната сигурност и доброто правораздаване, това кратко изложение на основанията на ищеца или жалбоподателя трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на компетентния съд — да се произнесе по иска или жалбата (решение от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 41).

56 Поради това исковата молба или жалбата трябва изрично да посочва в какво се състоят нейните основания и следователно просто абстрактното им излагане не отговаря на изискванията на Процедурния правилник (вж. решение от 11 септември 2014 г., Gold East Paper и Gold Huasheng Paper/Съвет, T-444/11, EU:T:2014:773, т. 93 и цитираната съдебна практика).

57 В случая разглежданите доводи се състоят по същество в препращане към исковата молба, представена от UPS по дело T-834/17.

58 Ако обаче за допустими се признаят основания, които не са изрично изложени в исковата молба или жалбата, със съображението, че те са били изложени от трето лице по друго дело, към което се препраща в исковата молба или жалбата, това би позволило да се заобиколят припомнените по-горе императивни изисквания по член 76, буква г) от Процедурния правилник (решение от 14 декември 2005 г., Honeywell/Комисия, T-209/01, EU:T:2005:455, т. 64).

59 Всъщност следва да се подчертае, че идентичността на страните по двете дела, и по-специално на ищеца или жалбоподателя, е съществено условие за допустимостта на основания, за които се твърди, че са изложени чрез препращане към писмените изявления по друго дело (решение от 14 декември 2005 г., Honeywell/Комисия, T-209/01, EU:T:2005:455, т. 67).

60 Ищците обаче посочват, че фактите по настоящото дело се различават от фактите в основата на решение от 14 декември 2005 г., Honeywell/Комисия (T-209/01, EU:T:2005:455), понеже Honeywell очевидно препращало към правни основания, а в иска по настоящото дело ищците изхождали не от правните основания, изложени от UPS, а от релевантните факти по делото.

61 Достатъчно е обаче да се констатира, че — обратно на твърдяното от ищците — в исковата си молба те препращат общо към иска на UPS по дело T-834/17, за да докажат, че Комисията е допуснала няколко сериозни и явни грешки в преценката си по същество на концентрацията между UPS и TNT, които опорочават валидността на спорното решение, що се отнася до анализа на концентрацията за цените, преценката на ефективността, преценката на конкурентоспособността на FedEx, както и анализа на конкурентната близост. Това препращане съвпада с текста на основанията и на основните доводи, който фигурира в съобщението за иска, предявен на 29 декември 2017 г. по дело T-834/17, както е публикувано в Официален вестник (ОВ C 72, 2018 г., стр. 41).

62 От предходното следва, че общото препращане от ищците към исковата молба, представена от UPS по дело T-834/17, е недопустимо.

63 В допълнение, доколкото ищците твърдят, че при изготвянето на исковата си молба са получили съвсем ограничен достъп до преценките на Комисията, достатъчно е да се припомни, в съответствие с посоченото в точка 46 по-горе, че ищците не са участвали в процедурата за контрол на концентрацията между UPS и TNT, въпреки че са имали възможността да го направят. Освен това те признават, че изобщо не са подали молба да встъпят в подкрепа на исканията на UPS за отмяна по делото, по което е постановено решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия (T-194/13, EU:T:2017:144).

– *По допустимостта на доклада на Copenhagen Economics*

64 В приложение към репликата ищците представят експертен доклад от 8 юли 2019 г. на Copenhagen Economics, озаглавен „Assessment of economic analysis of the European Commission in the UPS-TNT case“ (Оценка на икономическия анализ на Комисията по дело UPS-TNT). Комисията възразява срещу късното представяне на този доклад, което счита за неоправдано. Тя иска този документ да бъде отхвърлен като недопустим.

65 Ищците твърдят, че докладът е допустим. Той не представлявал ново доказателство, а събирал на едно място доказателствата, вече представени на Общия съд. Представянето му било обосновано от необходимостта да се отговори на писмената защита и да се гарантира правото им на изслушване.

66 Уместно е да се припомни, че съгласно член 76, буква е) от Процедурния правилник при необходимост исковата молба или жалбата трябва да съдържа доказателствата и доказателствените искания. Член 85, параграф 1 от Процедурния правилник уточнява, че доказателствата се представят и доказателствените искания се правят при първата размяна на писмени изявления. Член 85, параграф 2 от този правилник добавя, че страните могат да представят доказателства и да правят доказателствени искания в подкрепа на своите доводи и с репликата и дупликата, при условие че късното им представяне и поискване бъде мотивирано.

67 Действително в съответствие с правилото за преклузивния срок по член 85, параграф 1 от Процедурния правилник страните са длъжни да посочат мотиви защо са се забавили да представят нови доказателства или да направят нови доказателствени искания, но съдът на Съюза има правомощието да упражни контрол дали представеният мотив за забавянето да се представят съответните доказателства или да се направят съответните доказателствени искания е обоснован, и — според случая — контрол върху съдържанието на тези доказателства или доказателствени искания, и освен това, ако късното представяне на доказателства или искания не е мотивирано в достатъчна степен от правна гледна точка или не е обосновано — има и правомощието да ги отхвърли. Ако някоя от страните късно представи доказателства или късно направи доказателствени искания, това може да бъде оправдано по-специално с факта, че тази страна не е имала по-рано на разположение въпросните доказателства или, ако късното представяне от насрещната страна дава основание за допълването на преписката, това следва да се направи по такъв начин, че да се гарантира спазването на принципа на състезателност (решение от 16 септември 2020 г., BP/FRA, C-669/19 P, непубликувано, EU:C:2020:713, т. 41).

68 В настоящия случай ищците твърдят в репликата, че са представили доклада на Copenhagen Economics, за да докажат по-специално че подходът на Комисията от гледна точка както на несъобщаването на окончателния иконометричен модел на UPS, така и на нецелесъобразното използване на този модел, за да постанови по същество, че концентрацията, предмет на уведомление, трябва да се забрани, се отклонява толкова съществено от най-добрите практики и от собствената ѝ практика по предходни и последващи дела, че това прави нейния подход в спорното решение явно нелогичен.

69 Ето защо от репликата следва, че целта на този доклад е да подкрепи довода за наличие на сериозни и явни грешки в преценката от страна на Комисията на концентрацията между UPS и TNT, в подкрепа на който ищците не са развили никакъв довод в исковата си молба, освен да препратят общо към доводите и основанията, изложени от UPS по дело T-834/17, и не са направили никакво доказателствено искане. Поради това ищците са представили доклада на Copenhagen Economics късно, без основание, и този доклад не може да се смята за насрещно доказателство или за допълнение на доказателствени искания, направени след представянето от насрещната страна на насрещно доказателство.

70 При това положение докладът на Copenhagen Economics трябва да се обяви за недопустим поради късното му и необосновано представяне.

71 След като ищците не са изложили никакво доказателство в подкрепа на твърденията за грешки, които Комисията допуснала в преценката си, освен препращането към основанията и доводите на UPS по дело T-834/17 и доклада на Copenhagen Economics, налага се изводът, че доводът за наличие на сериозни и явни грешки в преценката от страна на Комисията на концентрацията между UPS и TNT е необоснован.

72 Следователно този довод трябва да бъде изцяло отхвърлен.

73 Тъй като ищците не са доказали наличието на достатъчно съществени нарушения, които да опорочават спорното решение, не е изпълнено едно от трите кумулативни условия, необходими за ангажирането на извъндоговорната отговорност на Съюза, така че искът е неоснователен.

74 С оглед на всичко изложено дотук искът трябва да се отхвърли, без да е необходимо да се разглеждат доводите на ищците, изложени в рамките на четвъртото и петото основание, с които се цели да се докаже наличието на вреда и на причинно-следствена връзка. След като искът е неоснователен, не е необходимо произнасяне по въпроса дали исканията, направени от ищците, са погасени по давност (вж. в този смисъл решение от 13 юли 1961 г., Meroni и др./Върховен орган, 14/60, 16/60, 17/60, 20/60, 24/60, 26/60 и 27/60 и 1/61, EU:C:1961:16, p. 341).

По съдебните разноски

75 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като ищците са загубили делото, те следва да се осъдят да заплатят съдебните разноски, в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми разширен състав)

реши:

1) **Отхвърля иска.**

2) **Осъжда ASL Aviation Holdings DAC и ASL Airlines (Ireland) Ltd да заплатят съдебните разноски.**

Papasavvas da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 23 февруари 2022 година.

Подписи